

[J. P. Larsen.]

at faa det, man fra Venstres Side kalder Sikkerhed for, at Mandskabet er der, og at dette Mandskab kan bruges.

Det er jo imidlertid Ting, man kan tale om, ligesom adskillige andre Ting, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen talte om og var betænkelig ved. Det er Enkeltheder, som vi drøftede i Udvalget, og som vi fortsat kommer til at drøfte, og som den højtærede Forsvarsminister jo her har forsikret, at vi kan tale om. Og naar man kan forhandle om Ting, naar man sandsynligvis ogsaa til Enighed og til et Resultat.

Til Slutning vil jeg sige, at jeg synes ikke, vi skulde tale ret meget længere om Sagen paa dette Sted. Lad os nu komme til Handling, og lad os faa undersøgt, om der er Mulighed for en fornøftig Ordning, eller om vi vedblivende skal bevare den Ordning, der er for Øjeblikket, som ikke er nogen Ordning, som for længst er erkendt som værende slettere end ingen, og som koster en uhyre Masse Penge.

I. A. Hansen: De Udtalelser, som er fremsat under denne Behandling af de andre Partiers Ordførere, giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger, dette gælder først og fremmest om det ærede Medlem Hr. J. P. Larsens Udtalelser. Jeg skal ikke yppe Klammeri med det ærede Medlem om de 350 Kanoner, som synes at have forfærdet ham noget. Jeg lagde Mærke til, at han ikke vilde have Stoke-Brandt Morterer betragtet som Kanoner, men nærmest som Geværer. Det skal jeg ikke yppe nogen Strid med det ærede Medlem om, og hans Taagegas fremkalder i hvert Fald ikke Taarer i mine Øjne. Skulde jeg sige noget til det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, skulde det være en uforbeholden Anerkendelse af, at han baade i Forgaars og i Dag har udtalt sig meget forsigtigt om denne Sag og ærligt og med Held bestræbt sig for ikke at ødelægge nogen Forhandlingsmulighed, der senere maatte komme til at foreligge.

Jeg beklager, at jeg ikke kan give den højtærede Forsvarsminister en lignende Anerkendelse. Jeg skal i det, jeg har at sige i Dag, i det væsentlige holde mig til den højtærede Forsvarsminister; dog giver det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen mig Anledning til at gøre et Par enkelte Bemærkninger om Begrebet: Eksistenskamp. Jeg skulde gennem mine Udtalelser i Forgaars have afvist den Opgave for vort Militærvæsen at optage en Eksistenskamp, og derved skulde min Kritik efter det ærede

Medlems Mening være faldet til Jorden. Men hvad mener nu det ærede Medlem med Udtrykket: Eksistenskamp? Det er jo et af de taagede Udtryk, som man anvender ude i den Agitation, som har til Hensigt at tilsløre Realiteterne i denne Sag. Et andet Sted i sin Tale siger det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, at jeg har tumlet med Hærafdelinger og -enheder, og derved er jeg kommet bort fra, at til krigsmæssige Opgaver skal Korpset overhovedet ikke benyttes. Det er jo ogsaa Taagetale. Hvad er krigsmæssige Opgaver i Modsætning til Bevogtningsopgaver? Hvad er krigsmæssige Opgaver i Modsætning til bl. a. Bevogtningsopgaver i den Forstand, hvori den højtærede Statsminister opfatter dem, naar han taler om at afværge en neutralitetsbrydende fjendtlig Flaades Besættelse af Landet, og hvori den højtærede Forsvarsminister opfatter dem, naar han taler om at „give paa Kassen, naar man vil lave Kunster ved Grænsen“? Hvis man med Eksistenskamp mener, at Landet skal ruste sig saaledes, at det ved egne Kræfter mener at kunne nedkæmpe et Stormagtsangreb, ja, saa er der ingen her i denne Sal, der vil vedkende sig Eksistenskampen som Opgave for et dansk Militærvæsen. Og hvis det ikke er en krigsmæssig Opgave at afslaa en fjendtlig Flaades Besættelse af Landet og værges Grænsen mod fremmede Angribere, beder jeg om, at man vil fortælle os, hvad Krigsmæssighed er. Men jeg beder samtidig om, at man vil holde op med de uldne og udflydende Talemaader, som man anvender, naar man behandler denne Sag. — Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen talte ogsaa om Grænsen og sagde, at naturligvis skal Ordenen opretholdes ved Grænsen, i givet Tilfælde ved Hjælp af væbnet Magt, men dertil vilde den foreslaaede Ordning være bedre end den Ordning, vi har nu. Hvorfor? Jo, siger det ærede Medlem, for det vækker mere Opsigt at alarmere et Militærkorps end at alarmere et Ordenskorps. Jeg spørger: Hvorfor? Det foreslaaede Ordenskorps er jo, som jeg har paavist, i det væsentlige organiseret som et andet Militærkorps; der er andre Navne paa Bataillonerne, der er andre Navne paa Befalingsmændene, men det vækker virkelig nøjagtig lige megen Opsigt, hvad enten man alarmerer en Underafdeling og en Inspektør, eller man alarmerer en Bataillon og en Oberstløjtnant, det er fuldkommen Hip som Hip.

Ja, egentlig har jeg ikke mere at sige til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, og jeg vender mig nu til den højtærede For-